

kan vara det i våra äktenskap, i våra familjer, med våra vänner och med vår nästa. Det är vårt personliga tjänande som Jesu Kristi sanna lärjungar.

”Och alla folk skall samlas inför honom, och han skall skilja dem från varandra, som en herde skiljer fåren från getterna.

Och fåren skall han ställa på sin högra sida och getterna på den vänstra.

Då skall konungen säga till dem som står på hans högra sida: Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse.

Ty jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni tog emot mig.

Jag var naken och ni klädde mig. Jag var sjuk och ni besökte mig. Jag var i fängelse och ni kom till mig.

Då skall de rättfärdiga svara honom: Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig att äta, eller törstig och gav dig att dricka?

Och när såg vi dig vara främling och tog emot dig eller naken och klädde dig?

Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och kom till dig?

Då skall konungen svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.”⁹

Att vi må göra detta är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 18:10, 15; kursivering tillagd.
2. SeHandledning för skriftstudier, ”Själens”; <https://www.lds.org/scriptures/?lang=swe>.
3. Linda K. Burton, ”Observera och tjäna”, *Liahona*, nov. 2012, s. 78.
4. Luk. 10:37.
5. Alexander B. Morrison, ”Ge näring åt Kristi hjord”, *Nordstjärnan*, juli 1992, s. 13.
6. L&F 1:23.
7. Matt. 4:19.
8. Ob. 1:21.
9. Matt. 25:32–40.

Äldste Larry S. Kacher
i de sjuttios kворum

Lek inte med heliga ting

Utforska era val genom att ställa er frågan: ”Är mina beslut fast rotade i Jesu Kristi evangeliums rika mylla?”

Bröder och systrar, de beslut vi fattar här i livet har stor inverkan på förloppet av vårt eviga liv. Det finns både synliga och osynliga krafter som påverkar våra val. Det fick jag erfa för ungefär fem år sedan på ett sätt som kunde ha stått mig oerhört dyrt.

Vi reste med familj och vänner i södra Oman. Vi beslöt oss för att koppla av på stranden längs Indiska oceanens kust. Strax efter vår ankomst frågade vår 16-åriga dotter Nellie om hon fick simma ut till vad som såg ut att vara ett sandrev. Jag lade märke till de brytande vågorna och sa till henne att jag skulle simma dit först, för jag tänkte att det kanske fanns farliga strömmar.

Efter att ha simmat en liten stund ropade jag på min fru och frågade om jag var nära sandrevet. Hon svarade: ”Du har simmat långt förbi det.” Utan att veta det hade jag fångats i en ripström¹ och drogs snabbt ut till havs.

Jag visste inte vad jag skulle göra. Det enda jag kom på var att vända om och simma tillbaka mot stranden. Det var helt fel sak att göra. Jag kände mig hjälplös. Krafter bortom min kontroll drog mig längre ut till havs. Vad som

gjorde det hela värre var att min fru hade litat på mitt omdöme och följt efter mig.

Bröder och systrar, jag trodde att jag kanske inte skulle överleva och att jag genom mitt beslut även skulle orsaka min hustrus död. Efter stora ansträngningar och vad jag tror var gudomligt ingripande, rörde våra fötter på något sätt vid sandbotten och vi kunde tryggt gå tillbaka till våra vänner och vår dotter.

Det finns många strömmar i jordelivet, en del är ofarliga men andra är det inte. President Spencer W. Kimball lärde att det finns starka krafter i våra egna liv som påminner om de osynliga strömmarna i havet.² Dessa krafter är verkliga. Vi bör aldrig bortse från dem.

Låt mig berätta om en annan ström, en gudomlig ström som har blivit till stor välsignelse i mitt liv. Jag omvändes till kyrkan som vuxen. Innan jag blev medlem var min största ambition i livet att åka skidor och därför flyttade jag till Europa efter high school för att uppfylla min dröm. Efter flera månader av vad som verkade vara ett idealiskt liv, kände jag att jag borde ge mig av. På den tiden förstod jag inte källan till den känslan, men jag valde att följa

den. Jag hamnade i Provo i Utah med några goda vänner som precis som jag tillhörde en annan kyrka.

I Provo träffade jag människor som levde på ett helt annat sätt än jag. Jag drogs till dem men förstod inte varför. Till en början gjorde jag motstånd mot de här känslorna, men jag fann snart en frid och tröst som jag aldrig känt. Jag började fångas av en annan ström – en som förde mig till kunskap om en kärleksfull himmelsk Fader och hans Son Jesus Kristus.

Jag döptes tillsammans med mina vänner 1972. Den nya ström som jag valde att följa, Jesu Kristi evangelium, gav riktning och mening åt mitt liv. Men det skedde inte utan utmaningar. Allt var nytt för mig. Ibland kände jag mig vilsen och förvirrad. Vänner och släktingar ställde frågor och gjorde det svårt för mig.

Jag var tvungen att välja. Några av deras frågor skapade tvivel och osäkerhet. Det var ett viktigt val. Vart skulle jag vända mig för att få svar? Det fanns många som ville övertyga mig om att jag var på fel väg, "ripströmmar" som bestämt sig för att dra iväg mig från den fridfulla strömmen som hade blivit en sådan underbar källa till glädje. Jag insåg klart och tydligt att det finns "en motsats till allting" och vikten av att jag handlade av mig själv och inte lät andra fatta mina beslut.³

Jag ställde mig frågan: "Varför skulle jag vända mig bort från det som gett mig så stor tröst?" Som Herren påminde Oliver Cowdery: "Talade jag inte frid till ditt sinne om detta?"⁴ Jag hade haft en liknande upplevelse. Därför vände jag mig, än mer beslutsamt, till en kärleksfull himmelsk Fader, till skrifterna och till vänner jag litade på.

Ändå fanns det många frågor jag inte kunde besvara. Hur skulle jag

hantera osäkerheten de skapade? Istället för att låta dem förstöra den frid och glädje som kommit in i mitt liv valde jag att lägga dem åt sidan ett tag och lita på att Herren i sinom tid skulle uppenbara allting. Jag fann tröst i hans ord till profeten Joseph: "Se, ni är små barn och ni kan inte bära allt nu. Ni måste växa till i nåd och kunskap om sanningen."⁵ Jag valde att inte överge det jag visste var sant genom att följa en okänd och tvivelaktig ström, en potentiell "ripström". Som N. Eldon Tanner sa lärde jag mig "hur mycket visare och bättre det är för människan att ta emot evangeliets enkla sanningar ... och att i tro acceptera de ting som hon ... inte kan förstå".⁶

Innebär det att det inte finns utrymme för ärliga frågor? Fråga den unge pojke som sökte tillflykt i en helig lund för att få veta vilken av alla kyrkor

han skulle sluta sig till. Håll Läran och förbunden i handen och vet att mycket av det som uppenbarats i denna inspirerade uppteckning är resultatet av ödmjukt sanningssökande. Som Joseph upptäckte: "Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla villigt ... och han skall få den".⁷ Genom att ställa uppriktiga frågor och söka gudomliga svar lär vi oss "rad på rad, bud på bud",⁸ allt eftersom vi tillväxer i kunskap och visdom.

Frågan är inte "Finns det rum för ärliga, uppriktiga frågor?" utan "Vart vänder jag mig för att finna sanning när frågor uppstår?" "Är jag klok nog att hålla fast vid det som jag vet är sant trots att jag kanske har vissa frågor?" Jag vittnar om att det finns en gudomlig källa – en som vet allting – som känner änden från begynnelsen. Alla ting är närvarande för honom.⁹ Skrifterna vittnar om att han "vandrar inte

på krokiga stigar ... inte heller avviker han från det han har sagt”.¹⁰

Under vårt jordelivs resa får vi aldrig tro att våra val bara påverkar oss själva. Nyligen besökte en ung man mitt hem. Han hade en positiv utstrålning, men jag anade att han inte var helt aktiv i kyrkan. Han berättade för mig att han vuxit upp i ett evangelieinriktat hem tills han far var otrogen mot hans mor. Det ledde till att de skildes och det fick alla hans syskon att ifrågasätta kyrkan och falla ifrån. Det var med ett tungt hjärta jag samtalade med denne unge far som nu, påverkad av sin fars val, fostrade dyrbara själar utan de välsignelser som Jesu Kristi evangelium ger.

En annan man jag känner, en före detta trofast medlem i kyrkan, hade frågor om en viss lärosats. Istället för att be vår himmelske Fader om svar valde han att helt lita till världsliga källor för vägledning. Hans hjärta vändes åt fel håll när han strävade efter att äras av människor. Hans stolthet kanske belönades, åtminstone tillfälligt, men han blev utestängd från himlens krafter.¹¹ Istället för att finna sanningen förlorade han sitt vittnesbörd och drog med sig många släktingar.

Dessa två män fångades in av osynliga ripströmmar och drog med sig många.

Å andra sidan tänker jag på mina svärföräldrar LaRue och Louise Miller som, trots att de aldrig haft många världsliga tillgångar, valde att inte bara lära sin barn det återställda evangeliets rena lära utan också att dagligen följa den. På så sätt välsignade de sina efterkommande med evangeliets frukter och hoppet om evigt liv.

I sitt hem skapade de ett mönster där prästadömet respekterades, där det fanns ett överflöd av kärlek och harmoni och där evangeliets principer vägledde deras liv. Louise och LaRue visade, sida vid sida, vad det innebär att leva med Jesus Kristus som förebild. Deras barn kunde tydligt se vilka av livets strömmar som skulle ge frid och lycka. Och de valde därefter. Som president Kimball lärde: ”Om vi ... kan skapa en stark, stadig ström, som flyter mot målet, ett rättfärdigt liv, kan vi och våra barn föras framåt trots motvindar av svårigheter, besvikelser och frestelser.”¹²

Spelar våra val någon roll? Påverkar de bara oss själva? Har vi stakat ut en stadig kurs i det återställda evangeliets eviga ström?

Tid efter annan ser jag en bild som förföljer mig. Tänk om jag den där septemberdagen, när jag kopplade av på stranden till Indiska oceanen, hade

sagt till min dotter Nellie: ”Visst, det går bra. Simma ut till sandrevet.” Eller om hon också hade följt mitt exempel och inte kunnat simma tillbaka? Tänk om jag hade behövt leva med vetenskapen om att mitt exempel orsakat att hon dragits ut till havs av en ripström för att aldrig återvända?

Är de strömmar vi väljer att följa viktiga? Spelar vårt exempel någon roll?

Vår himmelske Fader har välsignat oss med den Helige Andens gudomliga gåva för att vägleda våra val. Han har lovat oss inspiration och uppenbarelse om vi lever värdiga att ta emot sådant. Jag uppmanar er att använda er av den gudomliga gåvan och utforska era val genom att ställa er frågan: ”Är mina beslut fast rotade i Jesu Kristi evangeliums rika mylla?” Jag uppmanar er att göra de anpassningar som behövs, små eller stora, för att tillförsäkra er de eviga välsignelserna som finns i vår himmelske Faders plan för er själva och dem ni älskar.

Jag vittnar om att Jesus Kristus är vår Frälsare och Återlösare. Jag vittnar om att förbunden vi ingår med honom är heliga. Vi får aldrig leka med heliga ting.¹³ Må vi alltid förbli trofasta, är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Ripström: En ”koncentrerad, utåtriktad ström som bildas vid långgrunda stränder i samband med kraftig pålandsvind eller inkommande dyning” (NE).
2. Se Spencer W. Kimball, ”Havsströmmar och familjeinflytanden”, *Nordstjärnan*, juni 1984, s. 1-7.
3. Se 2 Nephi 2:11, 16.
4. L&F 6:23.
5. L&F 50:40.
6. N. Eldon Tanner, i Conference Report, okt. 1968, s. 49.
7. Jak. 1:5.
8. L&F 98:12.
9. Se Mose 1:6.
10. L&F 3:2.
11. Se L&F 121:35-37.
12. Se Spencer W. Kimball, *Nordstjärnan*, juni 1984, s. 4.
13. Se L&F 6:12.